

Dosarul nr. 2rac-234/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău – I. Barbacaru

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎN CHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”,

în cauza civilă la acțiunea Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cvazar Sist” privind încasarea remunerației de autor și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 12 ianuarie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, s-a casat hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016, s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea,

C O N S T A T Ă :

Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” (în continuare AO „ANPCI”) la data de 16 mai 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu completările ulterioare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cvazar Sist” (în continuare SRL „Cvazar Sist”) privind încasarea remunerației de autor în mărime de 453 390 lei, ce constituie 5,6% din suma încasată de la abonați conform Hotărârii Guvernului despre tarifele minime ale remunerației de autor nr. 641 din 12 iulie 2001, pentru utilizarea dreptului de autor și conexe, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlul de compensație pentru fiecare drept încălcat pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 martie 2016, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6, 63-64).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 21 octombrie 2011 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare AGEPI) a avizat AO „ANPCI” cu dreptul de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a

drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuzare.

Prin decizia nr. 1/57 din 12 februarie 2012 a AGEPI, publicată în Monitorul Oficial nr. 16-18 (4054-5056) din 20 ianuarie 2012 AO „ANPCI” a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă pentru următoarele categorii de drepturi de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari - autori, interpreți, producători, organizații de difuzare.

Activitatea organizației de gestiune colectivă presupune eliberarea de licențe din numele titularilor de drepturi de autor și conexe și încasarea remunerației de autor.

SRL „Cvazar Sist” desfășoară activitatea ce prevede comunicarea publică a operei prin eter, inclusiv prin satelit (tele-radiodifuzoare), astfel cade sub prevederile Legii cu privire la dreptul de autor și drepturile conexe. La data de 20 martie 2014 AO „ANPCI” a notificat SRL „Cvazar Sist” despre necesitatea de a primi licența din numele titularilor de drepturi, totodată AO „ANPCI” și-a rezervat dreptul de a se adresa cu cerere de chemare în judecată în cazul respingerii somației.

Ținând cont de faptul, că SRL „Cvazar Sist” nu a primit licență și acționând cu rea-credință a încălcat drepturile și interesele legale ale titularilor de drepturi, prejudiciindu-i, de asemenea a prejudiciat și statul, în opinia sa AO „ANPCI” este îndreptățită să înainteze cerere de chemare în judecată și să solicite încasarea remunerației.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către AO „ANPCI” împotriva SRL „Cvazar Sist” privind încasarea remunerației de autor și repararea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată (f.d. 69, 72-73).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 12 ianuarie 2017 a admis apelul declarat de AO „ANPCI”, a casat hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din data de 20 iunie 2016, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care a admis parțial acțiunea, a încasat de la SRL „Cvazar Sist” în beneficiul AO „ANPCI” suma de 25 000 lei cu titlul de compensație pentru dreptul încălcat, a încasat din contul SRL „Cvazar Sist” în beneficiul statului suma de 750 lei cu titlu de taxa de stat, în rest a respins acțiunea, (f.d. 120, 121-132).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 02 mai 2017 AO „ANPCI” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 135-138)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, precum și a încălcat drepturile fundamentale ale recurenteii.

De asemenea, instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele de fapt, ori aceasta a admis acțiunea în partea încasării compensației pentru perioada de la 01

august 2012 până la 11 decembrie 2012, însă faptul suspendării deciziei AGEPI nr. 1/57 din 12 februarie 2012 nu afectează dreptul AO „ANPCI” de a desfășura activitatea de gestiune colectivă a drepturilor de autor și drepturilor conexe, astfel urma să fie încasată remunerația pentru întreaga perioadă.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 ianuarie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 30 ianuarie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul depus de către AO „ANPCI” la data de 02 mai 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către AO „ANPCI” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către AO „ANPCI” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către AO „ANPCI” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 12 ianuarie 2017, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic